

Obvykle zde neuveřejňujeme věci explicitně kulturní povahy, zejména ty, které se dotýkají hudební scény, ovšem v případě tohoto počínu jsme se rozhodli udělat výjimku přinášíme recenzi významného počínu italského novodobého barda Damiana Mercuriho. Recenze byla převzata z portálu věnujícího se nekonformní hudební scéně, Fanfares of Europe.

Jméno Damiana Mercuriho může být mnoha čtenářům a posluchačům známé, neboť se jedná o vůdčí postavu italského neofolk/martial projektu Rose Rovine e Amanti. „European Music and Ballads...“ je ovšem jeho prvním sólovým počinem, který v roce 2007 vyšel u avantgardního labelu The Eastern Front (což je izraelský label, který ovšem vydává i řadu evropských interpretů).

Přibližně 45 minut dlouhá deska obsahuje celkem 27 kytarových akustických skladeb, které jsou průřezem evropské dvorské a kurtoazní hudební tvorby v období od pozdní renesance do raného baroka. Samo pojetí je zajímavé, album je totiž striktně rozděleno do tří navazujících sekcí – anglické, italské a španělské tvorby a v konečném výsledku tak částečně působí jako reprezentant evropské hudby daného období. Částečně, pochopitelně, Anglie, Španělsko a Itálie sice představují tři hlavní evropské kulturní okruhy oné doby, ale chybí Francie. Damianův počín je více než podařený a v klidu se může zařadit do plejády muzikálních děl a reinterpretací historických žánrů vydávaných například společností Naxos Music Library.

Anglická tvorba je zde kupříkladu zastoupena skladbami „Sir John Smith His Almaine“, nebo „Mistris Winter Jumpe“ dobového skladatele a vynikajícího hráče na loutnu Johna Dowlanda. Nachází se tam tako skladba „Greensleeves“, která nebyla, jak se obecně soudí, složena anglickým králem Jindřichem VIII., nýbrž je dílem anonymního hudebníka a až pozdější doby.

Italští mistři loutny jsou zastoupeni jmény Ludovico Roncalli, Vincenzo Capirola Vincenzo Galilei, který byl otcem Galilea, Španěle potom Alonsem De Mudaccou, Luisem De Narváezem, či Gasparem Sanz, jehož úchvatná „Suite Española“ uzavírá desku.

Je potřeba říci, že všechny skladby jsou čistě instrumentální a prosty jakýchkoli vokálů. Má to své kouzlo, většinu z nich totiž Damiano Mercuri nahrál v prostředí italských kostelů, bazilik a kaplí a i tento sluchem těžko rozeznatelný fakt, pokud je tedy znám, dotváří desce výjimečnou atmosféru. Damiano je skvělý kytarista a nejedno ucho tak pohladí líbeznost tónů jeho kytary a stejně tak bezchybná akustika. Skvělá věc k relaxaci, ale také k uvolnění a hloubání. Pokud bude Mercuri pokračovat a dočkáme se navázání, bude to skvělé. Radost kalí jedině fakt, že deska vychází v limitované edici 500 kopií. Kdo však má zájem, ať rychle spěchá, protože česká Epidemie Records má Mercuriho album v distribuci.

The Eastern Front, 2009.

- 1 Sir John Smith His Almaine
- 2 Mistris Winterjumpe
- 3 Almain
- 4 Greensleeves

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

- 5 Galliard
- 6 Ricercare II
- 7 Little Suite: Preludio – Sarabanda – Giga
- 8 Canzone (Vaghe Certezze E Biondetrecce D'oro...)
- 9 Balletto
- 10 Balletto
- 11 Gagliarda
- 12 Canzone (Se lo M'accorgo Ben Mio Dun Altro Amante..)
- 13 Saltarello
- 14 Fantasia Q Contrahaze La Harpa E La Manera De Luduuico
- 15 Espanoleta
- 16 Canciondel Emperador
- 17-27 Suite Espanola